



Viite: Sisäministeriön lausuntopyyntö pelastuslain uudistamisen esiselvityshankkeen valmistelujaostojen arviointimuistioista, 7.4.2021, VN/6185/2021

## PELASTUSLAIN UUDISTAMISEN ESELVITYSHANKE

Pelastuslain muuttamistarpeiden esiselvityshankkeen tavoitteena oli laatia hallitusohjelman mukainen kokonaisvaltainen selvitys pelastuslain uudistamiseksi. Esiselvityksen ja niistä saatujen lausuntojen pohjalta asetetaan elokuussa pelastuslain uudistamisen lainsäädäntöhanke, jossa toteutetaan kiireisimmät esiselvityksen aikana esille nousseet uudistamistarpeet. Nykyinen pelastuslaki asetuksineen on osoittautunut pelastuslaitosten näkökulmasta hyvin toimivaksi säädöskokonaisuudeksi, jonka puitteissa tehokas pelastuslaitosten palvelutuotanto on kyetty ylläpitämään.

Pelastuslain päivityksen tulee tukea pelastustoimen palvelujen yhdenvertaista saatavuutta kuitenkin niin, että palvelujen suunnittelussa ja toteutuksessa lähtökohtana ovat alueelliset ja paikalliset riskit ja uhat sekä palvelutarpeet. On myös huomioitava, että laajempi yhteiskunnallinen kehitys haastaa pelastustoimen palvelutuotantoa ja sen suorituskykyä tulevaisuudessa entistäkin voimakkaammin. Lainsäädännön valmistelussa on kyettävä huomioimaan, että Suomessa on hyvin erilaisista lähtökohdista toimivia alueita ja kuntia, mikä edellyttää alueellisten ja myös kuntakohtaisten erityistarpeiden huomioimista palvelutasopäätöksissä unohtamatta pelastustoimen resursointia ja rahoitusta. Tällöin pelastustoimen kansallista suorituskykyä voidaan kehittää ja resursoida tasapainoisesti ja oikeassa suhteessa tosiasialliseen, alueelliseen sekä paikalliseen palvelutarpeeseen nähden.

### Jaosto 1: Pelastustoiminta

Pelastustoimintajaoston tehtävänantoon kuului valmistella pelastustoimea, pelastustoiminnan suunnittelua ja sen tavoitteita koskevat asiat. Arviomuistiossa tehtyihin muutosehdotuksiin olemme kiinnittäneet huomiota seuraavasti.

Öljyntorjuntaa koskevat asiat tulee keskittää omaan lukuun. Tällöin asiakokonaisuus on nykyistä selkeämpi. On perusteltua yhtenäistää aluskemikaali- ja alusöljyvahingon määritelmän samanlainen sääntely. Tämä selkeyttää ja yhtenäistää pelastustoimintaa Suomen eri vesialueilla tapahtuneissa alusvahingoissa sekä selkeyttää asiaa koskevia pelastuslain säännöksiä.





Lain soveltamisalaa koskevassa kohdassa ehdotettu termi ” onnettomuudet” tulee määritellä tarkemmin.

Avotulen teko ehdottomana kieltona maastopalovaroituksen aikana on liian ankara. Kun rajoitukset annetaan laajalle alueelle, voivat olosuhteet kuitenkin olla hyvinkin erilaiset. Termi maastopalovaroitus on perusteltu ja hyvä.

Avotulentekoa koskevissa teksteissä on todettu, että avotulen teosta ja kulotuksesta tehtävä ilmoittaminen ei ole vähentänyt toivotusti hälytystehtävien määrää. Tässä yhteydessä on hyvä huomata, että ilmoituskanavien yhteyteen on sisällytetty runsaasti opastavaa tietoa. On huomioitava metsä- ja ruohikkopalovaroitukset, on huomioitava aiheettomat hätäilmoitukset (pidetään poltto ilmoituksesta huolimatta pienenä), on rajattava paloaluetta ja on varauduttava polton sammuttamiseen. Ohjeissa kerrotaan myös mitä saa polttaa ja mitä ei jne. Koska ilmoitukseen on sisällytettävä polton suorittajan yhteystiedot, voi ilmoituksen vastaanottava pelastusviranomainen antaa tapauskohtaisia ohjeita ilmoituksen tekijälle. Ilmoitusmenettely on hyvä nähdä laajempuna asiana kuin pelkästään aiheettomien hätäilmoitusten ehkäisyä.

Ilmoitusvelvollisuutta koskevissa arvioissa ongelmina nähdään, ettei pelastuslaitoksen vastaanottamalla ilmoituksella ole mitään merkitystä, ellei mahdollista hälytystä savuhavainnosta tai tulipalosta voida kanavoida taholle, joka ottaa vastaan ja selvittää palo- ja savuhavainnot maastosta. Pelkkä ilmoitusvelvollisuus ei poista tätä ongelmaa ennen kuin yhtenäinen TIKE -järjestelmä ja tietojärjestelmät ovat käytössä.

Turvetuotantoalueiden paloturvallisuus, ehdoton kieltä maastopalovaroituksen aikana ei ole tarpeen. Turvetuotantoalueiden palot on saatu merkittävästi vähenemään tuottajien toimenpiteillä sekä yhteistyöllä pelastuslaitosten kanssa mm. koulutuksessa. Parempi on sitoa kieltä metsäpaloindeksiin (maastopaloindeksiin).

Sammutusveden hankinnan osalta kustannusvastuun selkeyttäminen on perusteltua, samalla pitää laissa huomioida myös rakentamisesta aiheutuneiden kustannusten jakautuminen. Muistion esittämästä poiketen vesihuoltolaissa ei enää edellytetä vesihuollon kehittämissuunnitelman laadintaa. Tämän vuoksi pelastuslaitoksen tulee pyrkiä vesihuollon toimijoiden kanssa yhteiseen sammutusvesihuollon suunnitteluun.

Pelastustoiminnan sisällössä on perusteltua selkeyttää tulvantorjunnan vastuunjako.

Lainsäädäntö edellyttää, että pelastustoiminnan tulee olla tehokasta kaikissa tilanteissa. Muistio viittaa tarpeeseen laatia asetus, jolla määritellään pelastustoiminnan muodostelmien suorituskyvyt. Kun tämä määritetään lakiin, tulee varmuudella ongelmia, kun varsinkin Harva-alueella ei voida taata minivahvuista pelastusryhmää ja siten turvata työturvallisuutta. Vaatimukset voivat aiheuttaa jopa sen vähäisenkin toiminnan





lamaantumista, mitä nykyisellään on. Onkin hyvin tarkkaan mietittävä sanamuotoa tähän kohtaan.

Tilanne- ja johtokeskusratkaisujen osalta jaosto viittaa sisäministeriön julkaisuun 21/2018 Ehdotus pelastustoiminnan johtamisen suunnitteluperusteiden kehittämiseksi sekä sisäministeriön julkaisuun 2019:7 Tilannekeskus- ja johtokeskuspalveluiden suorituskykyvaatimukset. Aiemmassa valmistelussa tilanne- ja johtokeskusjärjestelyjen tarkasteluja ovat puoltaneet toiminnalliset perusteet. Muistiossa ei oteta kantaa hyvinvointialueen päivityksellisiin tarpeisiin ja hyvinvointialueen oletettaviin ratkaisuihin mitä voidaan pitää tarkastelun puutteena. Samoin yhteistyö sosiaali- ja terveystoimen kanssa jää muistiossa kuvaamatta. Pelastustoiminnan johtamisesta määriteltäessä on huomioitava sen lisäksi, että TIKE kykenee tuottamaan pelastustoiminnan johtamisen tukea kaikille johtamistasoille sekä useaan samanaikaiseen tehtävään, on TIKE:n myös kyettävä tarvittaessa ottamaan johtovastuu varsinkin tilanteissa, joissa liikkeellä on yksittäinen pelastusryhmä, jolla ei ole viranomaisjohtajaa. Tämän vuoksi TIKE:n henkilöstön tulee olla sen lisäksi, että ovat viranomaisia, myös johtamiskoulutettuja. Myöskään maakuntaraja ei saa estää johtovastuun ottamista. Se voidaan turvata esimerkiksi sopimuksella.

Johtaminen yhteistoimintatilanteissa. Olisiko syytä tarkentaa tai yhdenmukaistaa siten, ettei sekaannusta synny, kun yleisjohtaja poliisissa ja rajavartiolaitoksessa on erilaisella statuksella.

Pelastustoimen johtajan toimivaltuudet. Selkeytettävä kenellä on pelastustoiminnan johtajan toimivaltuudet, ei monijäsenisellä toimielimellä, vaikka toimiikin pelastusviranomaisena.

Pelastustoiminnan johtajan toimivaltuudet öljyvahingon ja aluskemikaalivahingon torjunnassa. On hyvä tarkentaa tässä yhteydessä pelastustoiminnan johtajan määritelmää Esimerkiksi pelastustoiminnan johtajan määräytyminen saaristossa tai merialueella saattaa aiheuttaa tulkintaongelmia koska käsite "aava meri" ei ole aina selkeä.

Kansainvälinen pelastustoiminta. Esitys kaikkien kansainvälistä pelastustoimintaa koskevien säännösten siirtäminen pelastuslain alle on kannatettava.

Pelastustoimintaan osallistuvan toimintakyky. Varsinkin sopimuspalohenkilöstön osallistuminen pelastustoimintaan tulee kuitenkin turvata esimerkiksi määrittelemällä tehtävät, joihin voi osallistua vähäisemmälläkin kunnolla ja osaamisella. Vrt. metsäpalon sammuttamiseen voidaan ottaa "siviilejä" testaamatta, mutta ääritulkinnalla sopimuspalohenkilöstöä ei.





Sopimuspalokuntatoiminta ja muu vapaaehtoistoiminta on syytä eriyttää esityksen mukaisesti. Muistiossa vapaaehtoisilla tarkoitetaan vapaaehtoisten pelastuspalvelujärjestöjen nimissä vastikkeettomasti toimivia ja työskenteleviä järjestöön kuulumattomia kansalaisia, jotka ovat vapaaehtoisesti ja korvauksetta sitoutuneet osaksi pelastuslaitosten pelastustoimintaa sekä organisoimatonta ja epämuodollisempaa vapaaehtoistoimintaa suuronnettomuus- tai häiriötilanteissa eli niin kutsuttuja spontaaneja vapaaehtoisia. Vapaaehtoisten hyödyntämistä ei voitane käsitellä erillisinä suorituskykyinä, jolloin useiden toisistaan poikkeavien menettelyjen vuoksi aihealueesta säättäminen on haastavaa. Pelastuslaitoksilla on oltava aktiivinen rooli sopimuspalokunta- ja vapaaehtoistoiminnan kehittämisessä, esimerkiksi velvoite pelastuslaitoksia perustamaan yhteisen neuvotteluelimen.

Sopimuspalokuntaan liittyviä sinänsä perusteltuja kehittämistoimia, työturvallisuutta ja terveystarkastuksia pohdittaessa tulisi ottaa huomioon, että sopimuspalokuntatoiminnan taustalla toimivat yhdistykset ovat itsenäisiä kolmannen sektorin toimijoita. Tästä huolimatta tulisi lailla säätää siten, että kaikkien pelastustoimintaan osallistuvien sopimuspalomiesten osalta säädetään lailla työterveystarkastusten järjestämisvelvoitteesta. Näinhän jo monin paikoin tehdään, vaikka asiasta ei ole yksiselitteisesti säädetty. Sopimuspalokuntatoiminnan edellytysten kehittäminen ei edellytä pelastuslaitosten ja yhdistysten sopimussisältöjen harmonisointia eikä sellaisen toimenpiteen esittämiseen tosiasiallisesti ole mandaattia.

Pelastusviranomaisen virka-apu muille viranomaisille, jos se on toimialaan kuuluvien tehtävien kannalta perusteltu eikä vaaranna oman lakisääteisen tehtävän toteuttamista. Tämä muutosesitys on tarpeellinen ja perusteltu.

Erivapauksien osalta on todettava, että nykyinen 6 vuoden työkokemusaika on joissain tilanteissa turhan pitkä. Neljä vuotta työkokemusta sekä riittävä lisäkoulutus on katsottava riittäväksi. Tämä mahdollistaa työsuhteessa olevan henkilön miehistövirkaan kelpoiseksi. Ennen erivapauden hakemista on kuitenkin huolehdittava, että henkilöllä on riittävä osaaminen ja kokemus viran hoitoon.

## Jaosto 2: Onnettomuuksien ehkäisy ja valvonta

**Oulu-Koillismaan pelastuslaitos pitää esiselvityshankkeen muistioon onnettomuuksien ehkäisystä ja valvonnasta kirjattuja havaintoja oikeansuuntaisina ja kannatettavina. Pelastuslain uudistamisessa tulisi erityisesti huomioida pelastusviranomaisen rooli valvontaviranomaisena/asiantuntijana suhteessa maankäyttö- ja rakennuslakiin (rakenteelliseen paloturvallisuuteen ja väestönsuojeluun sekä rakennusten paloturvallisuustekniikkaan liittyvä valvonta).**





Esiselvityshankkeen muistiossa todettu tarve selventää pelastuslain vaatimusten suhdetta rakentamisen sääntelyyn. Tämä työ on erittäin toivottu. Esiselvityshankkeen tarkoittama ”selventäminen” ei saa olla karsivaa vaan täydentävää. Lainsäädäntöä on kehitettävä siten, että pelastusviranomainen voi valvontatyössään antaa velvoittavia vaatimuksia myös silloin, jos rakennuksen ylläpidossa on rikottu rakenteellista paloturvallisuutta koskevia vaatimuksia.

Esim. Pelastusviranomaisen on pelastuslain 9 §:n 1 mom. kohtaan 1 perustuen valvottava, että tulipalon leviämisen vaara rakennuksessa on vähäinen. Säädöksen valvonnassa kiinnitetään erityistä huomiota mm. palo-osastointi- ja pintamateriaalivaatimusten toteutumiseen. Pelastusviranomainen ei voi perustaa päätöksiään esim. rakennusten paloturvallisuusasetukseen (848/2017, luku 3-4) eikä kemikaalikohteiden osalta esim. turvallisuusvaatimusasetukseen (856/2012, luku 4). Kuten esiselvityshankkeen teksteissä todetaan, pelastuslain vaatimukset ovat yleisluontoisempia verrattuna esim. maankäyttö- ja rakennuslain vaatimukseen. Voidaan sanoa, että ilman viittausta säädökseen, josta yksityiskohtainen vaatimus tulee, mahdollistaa pelastuslain 9 § sekä myös 14 § jopa mielivaltaisen viranomaisharkinnan. Kyseiset säädökset ovat erittäin tarpeellisia ja käyttökelpoisia, mutta tarvitsevat rinnalleen mahdollisuuden viitata mm. rakenteellista paloturvallisuutta ja paloturvallisuustekniikkaa koskeviin vaatimukseen (velvoittavana, ei pelkästään informatiivisena kirjauksena). Ei ole mielekästä, kustannustehokasta eikä tarkoituksenmukaista kierrättää puutteita aina rakennusvalvonnan kautta.

Pelastustoimialueen rakennusvalvontaviranomaiset ovat tuoneet selvästi esille sen, että pelastuslaitoksen tukea on välttämätön mm. rakennuslupahakemusten käsittelyssä. Tukea tarvitaan erityisesti rakennusten rakenteellisen paloturvallisuuden, rakenteellisen väestönsuojelun ja paloturvallisuustekniikan vaatimusten arviointiin sekä vaatimusten asianmukaisen toteutumisen tarkastamiseen. Rakennusvalvontaviranomaiset ovat todenneet, että ilman pelastusviranomaisen tukea em. asioissa, niiden viranomaisvalvonta jäisi toteutumatta tai hyvin puutteelliseksi. Em. yhteistyötarve on huomioitu mm. pelastuslaitoksen palvelutasopäätöksessä ja käytännön yhteistyössä. Huomioiden pelastustoimen päällystön ammattikoulutuksen sisältö ja vakiintuneet yhteistyökäytännön mm. rakennuslupamenettelyssä, on absurdiä todeta, että pelastusviranomainen ei voi viitata velvoittavasti rakenteellisen paloturvallisuuden säädöksiin. Tämä puute on poistettava, tai ongelmaa on ainakin vähennettävä pelastuslain sekä myös maankäyttö- ja rakennuslain uudistamisella.

Mitä edellä on todettu rakennusvalvonnan ja pelastusviranomaisen yhtistyöstä, on vastaava tarve noussut esille myös kemikaalivalvonnassa. Kemikaalilainsäädäntö sisältää mm. poistumisturvallisuutta, palo-osastointeja, pintamateriaaleja, paloturvallisuustekniikkaa, omatoimista varautumista jne. koskevia vaatimuksia.





Lainsäädännössä määritetty valvontaviranomainen (Tukes) on tuonut valvonnassaan esille sen, että pelastusviranomaisen on kyseisten vaatimusten asiantuntijana otettava niihin kantaa. Ilman pelastusviranomaisen osuutta, voi viranomaisvalvonta jäädä toteutumatta tai puutteelliseksi. On tarpeen selvittää, missä määrin pelastusviranomainen voi viitata velvoittavasti kemikaalilainsäädännön vaatimuksiin? Voiko aina edes silloin, kun kyseessä on varallisten kemikaalien vähäinen teollinen käsittely ja varastointi?

Yleisötapahotuman pelastussuunnitteluvaikeus voi perustua mm. ilotulitteiden, erikoistehosteiden tai avotulen käyttöön ”tapahotumassa”. Tässä yhteydessä on huomattava, että yksityisestä ilotulituksesta, ilotulitusnäytöksistä, erikoistehosteiden käytöstä yleisötapahotumissa ja merkittävästä avotulen tekemisestä on ilmoitettava viranomaiselle. Valvontaviranomainen voi asettaa ehtoja ja rajoituksia. Onko em. toimintaa tarkoituksenmukaista pitää tämän lisäksi pelastussuunnitteluvaikeuden lukaisevana toimintana? Riittäisikö määräytymisperusteeksi henkilömäärä ja/tai merkittävä henkilö- tai paloturvallisuusriski ja/tai onnettomuuden vaara?

### Jaosto 3: Varautuminen poikkeusoloihin ja väestönsuojelu

Väestönsuojelua ja siihen liittyviä velvoitteita koskevan sääntelyn kehittämisen arviointia koskevassa osuudessa pohditaan ratkaisumalleja, joista yksi on erillisen väestönsuojelulain laadinta ja toinen pelastuslain soveltamisalan huomattava laajentaminen. Kolmas vaihtoehto olisi jaoston mukaan pelastuslain sääntelyn kehittäminen nykypohjalta siten, että se kattaa pelastustoimen koordinaatiovastaavalla olevan toiminnallisen kokonaisuuden niin normaaliolojen kuin poikkeusolojen toimintaan liittyvän varautumisen, suorituskyvyt, valmiuden ja yhteistoiminnan. Oulu-Koivismaan pelastuslaitos näkee tärkeänä, että pelastuslain soveltamisalaa tulisi laajentaa verrattuna nykyiseen lakiin ja väestönsuojelun tehtävät sekä niihin vastuutetut toimijat tulisi määritellä nykyistä pelastuslain 65 §:ä tarkemmin.

Pelastuslaitoksilla on merkittävä rooli alueellisesti ja paikallisesti lähes kaikissa nyt tunnistettavissa olevissa turvallisuustilanteissa. Pelastustoimella tulee säilyttää jaoston esittämän mukaisesti mahdollisuus tukea kuntien valmiussuunnittelua. Tukemistehtävä voisi laajentua entistä enemmän myös häiriötilanteiden hallintaan ja tukea tulee voida antaa myös muille julkisen hallinnon toimijoille. Laajalla mandaatilla mahdollistetaan pelastuslaitosten ja kuntien välisen yhteistyön jatkuminen, mikä parantaa paitsi kuntien myös koko yhteiskunnan kriisivalmiutta.

Pelastuslain uudistuksessa on syytä arvioida pelastusviranomaisten roolin ja virka-avun sekä toimivallan laajentamista siten, että sen avulla voidaan tarvittaessa joustavasti säädösten estämättä tukea paikallisia tai alueellisia viranomaisia joskus hyvinkin paikallisissa häiriötilanteissa. Lisäksi hallitusti suunniteltu laajennus pelastuslaitosten tulevassa tehtäväkentässä varmistaa, että pelastustoimen järjestelmä huomioi myös





vaikutuksiltaan perinteisiä pelastustoimen vastuulla olevia onnettomuuksia vastaavat muut uhat ja yhteiskuntaan paikallisesti tai alueellisesti haitallisesti vaikuttavat tilanteet. Vastaavasti myös soveltamisalan laajentaminen sekä toimivaltuuksien hallittu laajentaminen ovat perusteltuja toimenpiteitä.

Pelastuslain uudistuksessa on huolehdittava, että jatkossa hyvinvointialueen pelastusviranomaisilla on velvoite tuottaa ja yhteen sovittaa tilannetietoa alueensa kunnille sekä tarvittaessa muille yhteistyöviranomaisille. Toimialakohtaisen tilannekuvan tuottamisen ja jakamisen lisäksi pelastustoimelle voidaan rakentaa toimialaa laajempi, alueensa kuntia ja kuntayhtymiä sekä sitä kautta alueensa asukkaita sekä yrityksiä palveleva rooli keskeisenä turvallisuustiedon solmukohtana.

Jaoston ajatus oikeudesta määrätä ihmisiä suojautumaan ja panna toimeen suojaväistö olisi kaikilla pelastusviranomaisilla ja myös muissa kuin pelastustoiminnan yhteydessä havaituissa vaaratilanteissa, jos se on välttämätöntä henkeä tai terveyttä välittömästi uhkaavan vaaran torjumiseksi eikä alueella olevia voida muuten suojata, sisältää voimakkaan henkilöstöpoliittisen ulottuvuuden. On selvää, että evakuointitilanteita ja suojaväistöä koskevien säädösten tarkastelu tulee toteuttaa laajassa viranomaisyhteistyössä.

Muistiossa esitetyt tarkennukset väestönsuojan rakentamisvelvollisuudesta ovat perusteltuja. Muutosesitys tulee pystyä perustelemaan tilastollisella dokumentaatiolla eikä vain viittaamalla liikaan tulkinnanvaraisuuteen ja epäselvyyteen soveltamisessa. Helpotusten myöntämistä tulisi saada yhdenmukaistettua valtakunnallisesti. Nykyinen käytäntö aiheuttaa eriarvoisuutta, kun perusteet poikkeavat. Ehdotetaan, että pykälässä annetaan valtioneuvostolle asetuksenantovaltuus ja perusteet helpotusten myöntämisestä kirjattaisiin riittävällä tarkkuudella asetukseen. Perusteet ja päätöksenteko tulee olla avointa, läpinäkyvää ja yhdenmukaista. Alueellista vapauttamista koskevan momentin voisi kokonaan poistaa. Jos se kuitenkin halutaan jättää, tulisi perusteet kyseiselle päätökselle kirjata nykyistä selkeämmiksi ja siten poistaa tulkinnanvara. Alueellinen vapauttaminen voisi esimerkiksi tulla kyseeseen ainoastaan aluerakentamisen yhteydessä, jolloin jo alueen suunnitteluvaiheessa pohditaan alueellinen suojaratkaisua, jossa suoja mitoitetaan kattamaan rakennettavan alueen tarpeet ja ottaen huomioon mahdollinen täydennysrakentaminen riittävin reservinsuojapaikoin. Tällöin ratkaisu voitaisiin tehdä kuntatasolla pelastusviranomaisten, kaavaviranomaisten ja rakennusvalvonnan kanssa yhteistyössä ja ratkaisu kirjataan kaavaan.

Esiselvityshankkeen varautumista koskevassa osiossa, 36 §:n yhteydessä, käsitellään oikeutta määrätä väestönsuojien käyttökuntoon laitosta. Muistiossa todetaan, että toimenpide voi tulla tarpeelliseksi huomattavasti ennemmin kuin itse uhka-/vaara on realisoitunut. Onko siis kyseessä pelastustoimintaan liittyvä toimenpide vai omatoimiseen





varautumiseen liittyvä toimenpide. Voisiko väestönsuojien käyttökuntoon laitto perustua esim. pelastuslain 14 ja 82 §:n tehtävillä muutoksilla seuraavasti:

- Pelastuslain 14 §:ään lisäys:
  - o **varauduttava väestönsuojan käyttökuntoon laittoon**
- Pelastuslain 82 §:ään lisäys
  - o Kohteeseen **tai alueelle**, jossa harjoitettu toiminta **tai jossa olosuhteet... aiheuttavat tavanomaista suuremman vaaran... voi alueen pelastusviranomaisen... muun ohella, jos se on välttämätöntä, määrätä väestönsuojien käyttökuntoon laitosta... ihmisten turvaamiseksi onnettomuuden varalta.**

Esiselvityshankkeen muistiossa esitetään, että pelastuslain 76 §:ään lisätään velvoite laatia erillinen suunnitelma väestönsuojan käyttökuntoon laittamisesta. Esitämme, että ko. suunnitteluelvoite säädettäisiin osaksi kiinteistön pelastussuunnitelman sisältövaatimuksia. Käytännössä näin on jo menetelty eli pelastussuunnitelmaan sisältyy ohje väestönsuojan tyhjentämisestä ja käyttökuntoon laitosta. Erillinen suunnitelma voisi tulla kyseeseen siinä tapauksessa, jos pelastussuunnitteluelvoitetta ei ole.

#### Jaosto 4: Lain rakenne ja yhteiset säännökset

Hankkeen tehtävänä on tuottaa arvio voimassa olevan pelastuslain sisällön ja rakenteen nykytilasta ja toimivuudesta, pelastustoimen lainsäädännön kehittämistarpeista ja mahdollisista uusista sääntelytarpeista sekä tehdä muutostarpeita koskevat perustellut esitykset ja arviot esitysten vaikutuksista.

Jaoston tehtävänä oli arvioida ja käsitellä lisäksi mm. pelastustoimen palvelutasoa, viranomaisten tehtäväjakoja, tiedonsaantia, rekistereitä, muutoksenhakua, korvauksia, määritelmiä, kansainvälistä pelastustoimintaa, sammutusveden saantia koskevat sekä muut sellaiset säännökset, jotka eivät suoraan kuulu muiden jaostojen tehtäviin.

Oulu-Koillismaan pelastuslaitoksella ei ole kommentoitavaa lain rakenteesta ja yhteisistä säännöksistä.

Petteri Helisten  
pelastusjohtaja

